

Habent sua fata libelli
Книги мають свою долю
Теренціан Мавр

AUTOGRÄPHUM

Л. К. Морейтис

**Лев Костянтинович Морейніс –
перший завідувач кафедри фармакології
Вінницького медичного інституту**

Лев Костянтинович Морейніс (1886–1937) – хімік-фармацевт, професор. У 1913 р. закінчив фармацевтичний відділ медичного факультету Київського університету. З 1914 р. почав займатися науковою роботою. У 1917–1918 рр. очолював фармацевтичний відділ Міністерства народного здоров'я Української народної республіки. У 1918 р. увійшов до складу підкомісії у справах реформування медико-санітарних справ в Україні.

Професор хімії Л. К. Морейніс був високоосвідченим викладачем, мав великий досвід педагогічної роботи. Починаючи з 1922 р. був першим завідувачем кафедри фармацевтичної хімії у вінницькому фармацевтичному технікумі, займав посаду завідуючого навчальною частиною інституту-технікуму і одночасно був професором агробіологічного відділення Вінницького педагогічного інституту. Він читав лекції з фармацевтичної хімії, фармакогнозії та аптечний практикум у фармацевтичному технікумі-інституті, а фармакологію – в школі допомоги лікарям.

Проф. Л. МОРЕЙНИС

Библиотеке Физ. Вестн. Науч. Работ

21/II 1927 г.

Медсантр.

ПЯТИЛЕТИЕ,

3-й ВЫПУСК И КОНФЕРЕНЦИЯ СТА-
ЖЕРОВ, ОКОНЧИВШИХ ВИННИЦКИЙ
ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИЙ ТЕХНИКУМ
ИМЕНИ В. И. ЛЕНИНА

По поручению Комитета Техникума доклад об истории этого Вуза и о 3-м выпуске делал заучебной частью, проф. Л. К. Морейнис.

Техникум возник в 1921 году по распоряжению из Харькова. Голод, царивший тогда во многих университетских городах, собрал в Виннице, где жизнь в то время была значительно дешевле, ряд солидных педагогов, которые, несмотря на неблагоприятные материальные условия, приехали за дело.

Техникум начал свою работу, не имея ни собственного помещения, ни учебных пособий, ни вспомогательных учреждений. В чужом и неотопленном помещении, пользуясь лишь мелом и классной доской, преподаватели декламировали о значении наглядного преподавания и исследовательского метода в науке. Но добрые люди и советские учреждения поемному помогли. Вскоре Техникум начал пользоваться лабораториями ученого комитета Наркомзена, ботаническими коллекциями педагогов, аптекой и лабораториями Военного Госпитяля и Красного Креста. Затем использованы были санитарно-гигиеническая лаборатория Губадрозотдела, аптеки открытого и закрытого типа, общий для ряда учебных заведений физический кабинет, библиотека филия ВУАН и многие др. учреждения. Далее председатель правления „Медсантруд“, т. Занка, помог получить собственное помещение, и Техникум начал расти.

Сейчас Техникум обитает в трех рядом расположенных зданиях, имеет ряд лабораторий, библиотеку, кабинеты, инвентарь и известное число пособий по всем дисциплинам обязательного учебного плана.

У 1920-ті рр. працював науковим співробітником Кабінету виучування Поділля.

У 1934 р. професор Л. К. Морейніс став одним із засновників Вінницького стаціонарного медичного інституту, першим завідувачем кафедри хімії та фармакології (1934-1937). В цей період викладав хімію і фармакологію на 2-му та 3-му курсах. Він був чудовим педагогом і лектором. Серед студентів, які слухали його лекції з фармакології, були майбутні завідувачі кафедр інституту, професори В. М. Нечипорук та Р. Й. Мікуніс. В цей же період він викладав хімію в педагогічному інституті.

Помер 15 жовтня 1937 року у Вінниці.

Л. К. Морейніс – автор монографії «Етерові Олії: До питання про організацію виробництва у Вінниці етерових олій» (ефірні олії: організація виробництва ефірних масел, Вінниця: Друкарня ім. Леніна, 1929). Книга, з автографом-присвятою «Библиотеке им. Тимирязева 16/VII автор», зберігається у відділі рідкісних книг і колекцій ОУНБ.

Його підручник «Основи фармацевтичної хемії» двічі перевидавався (Основи фармацевтичної хімії, 2-е видання – Київ, 1934; третє видання – Дніпропетровськ, 1937).

Доповідь проф. Л. К. Морейніса

з нагоди 5-ої річниці

фармацевтичного технікуму.

Із фонду ВОУНБ ім. К.А. Тімірязєва

У бібліотеці ВНМУ ім. М. І. Пирогова праць Л. К. Морейніса немає. Проте в секторі рідкісних книг та рукописів знаходяться книги з особистої бібліотеки професора. Всі книги мають власницький напис – автограф.

Запрошуємо ознайомитися з долею цих книг, погортати, порівняти хімічну науку та викладання «хемії» кінця 19-го сторіччя з сучасними виданнями.

*Навчальний корпус медичного інституту на вул. Леніна, 59,
де читав лекції з хімії проф. Л. К. Морейніс.
Ця будівля знесена у кінці 60-х рр. минулого століття,
знаходилась праворуч від будинку нинішньої міської ради.*

Ларналь 1912. В. Утшин

В. ОСТВАЛЬДЪ
профессоръ химіи въ Лейпцигскомъ университетѣ.

проф. Л. К. Морейніса

ШКОЛА ХИМІИ

Общедоступное введеніе въ изученіе химіи.

I
ОБЩАЯ ЧАСТЬ.

Съ 47 рисунками, портретоми и біографіей автора.
Изданіе 2-е.

ПЕРЕВОДЪ СЪ НѢМЕЦКАГО.
Подъ редакціей и съ предисловіемъ профессора
Л. В. ПИСАРЖЕВСКАГО.

ОДЕССА.
Изданіе книжнаго магазина Е. П. Распопова.
1907.

Ціна 60 коп.

Переводъ Л. В. Писаржевскаго 1912 г.

Введенъ въ 1910 г.

62400	54
0	76

Автор видання Вільгельм Фрідріх Оствальд – латвійський, російський, німецький фізик-хімік, філософ-ідеаліст, лауреат Нобелівської премії з хімії 1909 р., професор Лейпцігського університету, директор фізико-хімічного інституту. Відомий вчений, автор декількох праць і підручників з хімії.

Форма викладення матеріалу – діалог між вчителем й учнем – якнайкраще підходить для початкового знайомства з хімією. Образна, жива мова, цікаві та вдалі факти, досліди, що ілюструють теоретичні положення, – все це зробило книгу захоплюючою та загальнодоступною. Позиціонується як настільна книга викладача.

Підручник вміщує **2 частини**: вступну, систематичну, 47 малюнків, портрет, біографію, передмову В. Оствальда, передмову перекладача з німецької професора Л. В. Писаржевського. «Школа хімії» у задовільному стані, шкіряний корінець і тканинна палітурка з тисненням, рослинним орнаментом, сигнетом і чисельними примітками, кресленнями власника [Л. К. Морейніса].

Pharmacopœa borussica. Книга невелика, має 158 сторінок, без ілюстрацій, кожна сторінка поділена навпіл: текст ліворуч – латиною, праворуч – російською. Надрукована в Києві в типографії І. І. Чоколова, Фундукліївська вулиця, № 22. Це 2-ге російське виправлене видання в перекладі з 7-го німецького видання за редакцією інженера-хіміка Д. Марголіна. Початок: Acetum (Оцет) – закінчення: Zincum valerianicum (Валеріаноокислий цинк). Позначки на ст. 12, 13, 26, 78 та ін., особливо на ст. 65 – синім, червоним олівцями навколо поняття «Листья сонной одури».

Автографи на титульному аркуші: «проф. Морейнис», на ст. 3 «Л. К. Морейнис».

Проф. А. Голлеманъ.

УЧЕБНИКЪ

ОРГАНИЧЕСКОЙ ХИМИИ

ДЛЯ СТУДЕНТОВЪ.

Авторизированный переводъ съ 6-го нѣм. изд. Л. В. Николаева.
подъ редакціей проф. М. М. Тихвинскаго.

Съ 85 рисунками въ текстѣ.

1944.
Библиотека
Медицинскаго Института

Изданіе „Сотрудника“. Кіевъ
1909.

54669
5444
547
5-60

Винницкий Госу
ду-лажен. Школ
Медицинскія И

1910 Р.

Автор видання Арнольд Фредерик Голлеман (Холлеман), (1859-1912), профессор хімії Амстердамського університету.

Його підручник «Органічної хімії» у авторизованому перекладі Л. В. Ніколаєва за редакцією професора М. М. Тихвінського видано в 1909 р. у Києві.

Видання має 484 сторінки, 85 малюнків, креслень, схем в тексті.

Маргіналії (власницькі примітки) знайдено на ст. V, 1, 3, 5, 8, 128, на форзаці та ін.

На ст. 466, 467 деякі абзаци закреслено.

На авантитулі автографи: А. Гончарук, Л. К. Морейнис.

615.5
Д 87

ФАРМАКОЛОГІЯ

Веществъ органической химіи, растительныхъ и животныхъ.

По 3-му издан. Лекцій фармакологіи

был. Проф. Казан. Универс.

ДЫБКОВСКАГО,

съ

ПРИБАВЛЕНІЯМИ

по современному состоянію фармакологіи до 1888 года

В. О. ПОДВЫСОЦКАГО,

Профессора Казанскаго Университета, бывшаго ассистента фармакологическаго
Института Дерптскаго Университета.

ИЗДАНИЕ 4-ое

Въ книжницъ Государства

Учрежден. Библиотек

съ сравнительною таблицею максимальныхъ дозъ
веществъ по послѣднимъ изданіямъ фармакопей
Русской и Германской.

Издание книжныхъ магазиновъ И. А. РОЗОВА.

КІЕВЪ, Креститиць, уголъ
Бессарабской площади,

ОДЕССА, Дерибасовская ул.,
противъ Городскаго Сада.

КІЕВЪ.

Тиво-Литографія быв. Федорова, аренд. Л. И. Влехивакомъ. Софійская № 6.
1889.

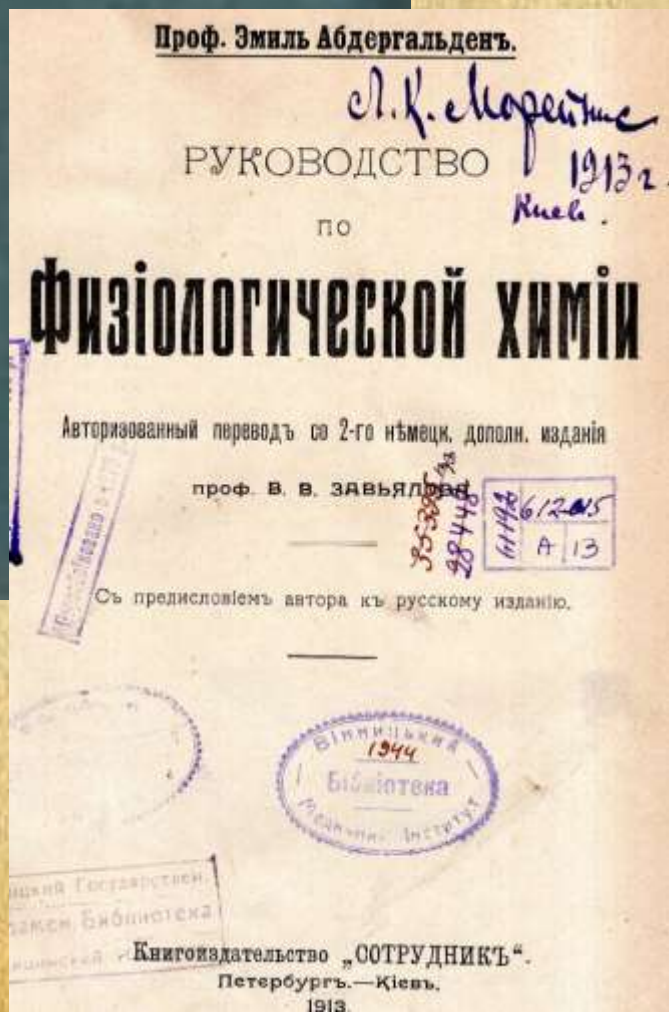
Автор книги Володимир Іванович Дибковський (1836-1870), доктор медицини, уродженець Києва, випускник університету Св. Володимира, завідувач кафедри фармакології і загальної терапії, автор одного з перших в Російській імперії підручників з фармакології, який започаткував основи фармакології серцево-судинної системи.

Видання з додатками В. О. Підвисоцького (проф. Казанського університету, колишнього асистента фармакологічного інституту Дерптського університету) згідно стану фармакології до 1888 р., з порівняльною таблицею максимальних доз речовин згідно останніх видань Російської і Німецької фармакопей. Видання має 405 сторінок.

До книги переплетено підручник доктора медицини К. Бінца (проф. фармакології Бонського університету) «Основанія фармакологіи» 1873 р. видання, перекладений з коректурних аркушів 3-го німецького видання Марією Манассеїною. Видання має 256 сторінок з 1-ю табличкою «Сравненіе русскаго медицинскаго веса съ французскимъ десятичнымъ».

Автограф «Л. К. Морейніс» – на форзаці, титулі. Приміток не знайдено.

Автор видання: Еміль Абдергальден (1877-1950) – швейцарський біохімік, фізіолог, член Папської академії наук, президент німецької академії природничих наук «Леопольдіна», завідувач кафедри фізіологічної хімії Цюріхського університету.

«Руководство по Физиологической химии» в 2-х томах, в авторизованому перекладі професора В. В. Зав'ялова, надруковано у формі лекцій.

У 1-у томі 15 лекцій: вуглеводи, білки, жири, фосфатиди, нуклеопротейди і продукти їх розщеплення.

В 2-у томі 32 лекції: неорганічні частини їжі, ферменти, кров, лімфа, обмін речовин. Список літератури вміщено по закінченні глав.

Автограф «Л. К. Морейнис 1913 г. Киев» на титулі. Примітки на полях, підкреслення [Морейніса, що бачимо згідно почерку], на кожній сторінці 1-ї та 2-ї лекцій 1-го тому олівцями. Дещо зі знаком оклику й запитання. У 2-у томі власницьких написів немає, лише автограф Л. К. Морейніса.